

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

4. Dies Octobris. Deus meus, & omnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

4 DIES OCTOBRIS.

Deus meus, & omnia. *S. Franciscus.*

I. **H**unc diem suo jure vindicat sibi
 mus Minorum Patriarcha, Fran-
 cus, qui, quod est Seraphicus
 Angelos, hoc est ipse inter homines. Seraphi-
 cum suum in Deum amorem prodidit potissimum
 hanc suam tesseram sibi perquam familiari. Deus meus
 & omnia. Rem compendio perstringam. Invenit
 rat D. Franciscum ad cenam Bernardus à Quercu
 Valle, unus è proceribus civitatis Assisii. Cenam
 absolutam, in eodem ambo quievit conclave. Fran-
 ciscus statim decubuit in lecto, & altè se dormire
 profundè stertere, pio astu simulavit. Cum post
 Bernardum crederet dormire: in profundo nocturno
 silentio, surgit è lecto, & levatam faciem in cælum, manibus,
 & oculis in Deum totus intentus, maximo cum
 pietatis sensu, hæc verba ingeminabat, Deus meus, & omnia.
 Et quidem noctes ipsas quatuor, trium horum
 verborum commentatione, & creberrima repetitione,
 non semel, summam cum animi sui voluptate transegit.
 Quasi secum ipse hæc diceret, cum illa toties repeteret.
 Millies hoc dicam, millies hoc cogitabo, millies hoc,
 & usque, & usque, & usque millies reperam;
 neque enim vel dicere possum quid majus, vel cogitare
 quid melius, quam Deus meus, & omnia. Alii alia quæ-
 rant, alia desiderant, unum ego Deum meum quæro,
 Deum desiderio. O Deus meus, & omnia.

II. Opes aliis, & honores, voluptates aliis universas relinquo:
 Deum ego habeam, & omnia habeo.

RIS.

neiscus.

icat sibi

cha, Fra

eraphicus

nes. Serap

dit potissim

ari. Deus

yam. Invita

ardus à Qui

Affissi. Co

onclavi. Fra

se dormire

t. Cum pos

ro fundo not

a celum, m

, maximo

Deus me

or, trium

berrimare

i sui volup

ret, cum ill

illies hoc

& usque

possum qu

Deus meus

nt, unum

O Deus

alii univer

omnia habeo

Totes

Totos ego aliis mundos concedo : aureos , & gemmeos montes non invideo , summam delicias permitto : mihi Deus meus est omnia. Nihil ita bonum, nihil ita pulchrum, nihil ita jucundum, quin summum illud, & primum bonum sit infinities melius, pulchrius, jucundius. Quàm me varia sæpè accendunt desideria, quàm diversis subindè æstuo cupiditatibus ? ita ut cum lunatico illo adolescente, modò in ignem, modò in aquam rapiar. Sed quænam illa tanta bona sunt, quæ ego tam anxie appeto ? Num, vel istud genus edulii aut potionis ? Deus meus, cibus meus, potus meus & omnia : num hoc vel istud genus relaxationis, aut voluptatis ? Deus meus, gaudium meum, voluptas mea, & omnia : num hoc vel istud genus honoris, aut dignitatis ? Deus meus, honor meus, mea dignitas, & mea omnia. Quid est tandem quod appetere possim, & cujus loco mihi Deus non sit, & sit omnia ? Mihi Epulatio, mihi Oblatio, mihi quies, mihi thesaurus Deus est ; mihi Deus omnia, & plusquam omnia : nam etsi cibus, quibus inhio vesci ; potus, quem sitio refici ; voluptate, quam ardeo, frui ; honores quos expeto assequi liceat, quid istud vesci, refici, & frui, & assequi ? *Deus meus & omnia.* At verò labor premit, dolor affligit, curæ distrahunt, homo turbat & exagitat. Nihil horum metuendum ; neque enim hæc omnia, licet simul ingruant, mala sunt, si summum illud bonum opituletur, Deus ; Deus meus & omnia.

III. Tu mihi ô bone Deus ! ô Bonitas, tu in labore requies, in dolore voluptas, in curis securitas : tu mihi ab omni hominum tumultu, & insultu propugnaculum tutissimum : tu mihi ab omni malo refugium,

Ddd 2

tu

tum hi es omnia, quæcunque desiderare possum. Ergo quodcunque in posterum, & quodcunque innum appetiero : hoc ipse mihi semper occinam Deus meus & omnia. Desine ô homo impuros rite sectari, cum fontem purissimum habeas. In uno habes omnia. Hinc disce sub magisterio D. Francisci in gymnasio Spiritus Sancti divinitus edocti : illi cui Deus est omnia, secum vehere expeditam Gaudii officinam. Deus, & homo solitarii satis sunt : quisque sufficit sibi : cui inquam, sufficit, quod formæ est. Unum puto ex omnibus felicem, qui in unum Deo, se, & sua ponit omnia. Philosophus ille Pyrenænsis, cum captâ patriâ, onusti rerum suarum sarcinis universi fugerent, nihil sustulit : rogatus causam : omnia mea, inquit, mecum porto. Novam rem portatu facilem, sine onere tamen, felicitatem esse. Ille alter, Aristippus aliquis, post naufragium nudus venit Rhodum, cæteris jacturam suam lamentantibus, ipse alacris ; quia ex fluctibus detulerat omnia sua, dum se. Ita is, cui unus Deus est omnia, in ipso oceano portum secum portat, non modo in mari, sed in ipsa terra procellosæ fortunæ. Nec importunitas laborum, nec timor discriminis, nec sensus cruciatuum, nec pudor opprobrii, nec incommoda paupertatis, incommodabunt illi, non obruent ejus gaudium, non turbabunt quietem domesticam cordis, non munitam modo sed securam. Inter omnia igitur, quæ tibi eveniunt, sæpius tibi occine illud D. Francisci Symbolum, Deus meus & omnia, cui accinit Poëta :

Est mihi cuncta meus, quæ queo velle, Deus.